A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2020. szeptember 3.*

„Előzetes döntéshozatal – Az Európai Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolás – 531/2012/EU rendelet – 6a. cikk – A 6e. cikk (3) bekezdése – A barangolásszolgáltatóknak a szabályozott barangolási díjszabás automatikusan alkalmazására vonatkozó kötelezettsége – Az 531/2012/EU rendelet hatálybalépését megelőzően egyedi barangolási tarifát választó fogyasztókra történő alkalmazás”

A C-539/19. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Landgericht München I (müncheni I. sz. regionális bíróság, Németország) a Bírósághoz 2019. július 15-én érkezett, 2019. június 4-i határozatával terjesztett elő

a **Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV**

és

a **Telefónica Germany GmbH & Co. OHG**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: L. S. Rossi tanácselnök, J. Malenovský és N. Wahl (előadó) bírák,

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Telefónica Germany GmbH & Co. OHG képviseletében H. Plassmeier Rechtsanwalt,

– az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: P. Gentili avvocato dello Stato,

– az Európai Bizottság képviseletében G. Braun és L. Nicolae, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2015. L 310., 1. o.) módosított, az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló, 2012. június 13-i 531/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 172., 10. o.; a továbbiakban: 531/2012 rendelet) 6a. cikkének és 6e. cikke (3) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Telefónica Germany GmbH & Co. OHG, egy elsősorban „O2” néven tevékenységet végző távközlési szolgáltató és a Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV (fogyasztói központok és szervezetek országos szövetsége – országos fogyasztói központ szövetség bejegyzett egyesület, Németország; a továbbiakban: Bundesverband) az ez utóbbi által benyújtott megszüntetés iránti kereset tárgyában terjesztették elő, amely kereset az O2-nek az Európai Unió szintjén szabályozott új barangolási díjszabásra való áttérés szabályaira vonatkozó gyakorlata ellen irányult, azt követően, hogy 2017. június 15-i hatállyal az Unión belül megszűntek a kiskereskedelmi barangolási többletdíjak.

Jogi háttér

Az 531/2012 rendelet

3 Az 531/2012 rendelet 2. cikke (2) bekezdése r) pontjának értelmében a „belföldi kiskereskedelmi ár” meghatározása a következő:

„a barangolásszolgáltatók által az ügyfél által indított telefonhívásokra és elküldött SMS-üzenetekre (mindkettő ugyanazon tagállamon belüli különböző nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokon belül indított és végződtetett), valamint az ügyfél által felhasznált adatforgalomra megállapított belföldi kiskereskedelmi egységár. Amennyiben nincs konkrét, egységenkénti belföldi kiskereskedelmi ár, belföldi kiskereskedelmi árnak ugyanazt a díjszabási mechanizmust kell tekinteni, amely az ügyfélre az általa végzett telefonhívásokra és elküldött SMS-üzenetekre (mindkettő ugyanazon tagállamon belüli különböző nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokon belül indított és befejezett), valamint az általa felhasznált adatforgalomra az ügyfél tagállamában vonatkozna”.

4 E rendeletnek „A kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlése” című 6a. cikke ekképp rendelkezik:

„2017. június 15-től […] a barangolásszolgáltatók a barangolást végző ügyfeleiknek nem számíthatnak fel a belföldi kiskereskedelmi áron felül semmilyen többletdíjat a tagállamokban a szabályozott barangolásos hívásindításokért vagy hívásfogadásokért, az elküldött szabályozott barangolásos SMS-üzenetekért és a szabályozott barangolásos adatátviteli szolgáltatások használatáért, ideértve az MMS üzeneteket is, illetve a 6b. és 6c. cikkre is figyelemmel semmilyen általános díjat nem számíthatnak fel a végberendezés vagy szolgáltatás külföldön történő használatának lehetővé tételéért.”

5 Az említett rendelet 6b. cikkének megfogalmazása a következő:

„(1) A barangolásszolgáltatók […] a méltányos használatra vonatkozó feltételeket (»fair use policy«) alkalmazhatnak a vonatkozó belföldi kiskereskedelmi árszínvonalon nyújtott szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások használatára annak megakadályozása céljából, hogy a

barangolást végző ügyfelek a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokat nem rendeltetésszerűen vagy visszaélésszerűen – például a belföldi szolgáltatójuk tagállamától eltérő tagállam területén, az időszakos utazásaikon kívül használják.

A méltányos használatra vonatkozó feltételeknek lehetővé kell tenniük a barangolási szolgáltatást igénybe vevő ügyfél számára, hogy bizonyos mennyiségű, a díjcsomagjának megfelelő, belföldi kiskereskedelmi árszínvonalon nyújtott szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatást vegyen igénybe.

(2) A méltányos használatra vonatkozó feltételek szerinti korlátokat meghaladó szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokra a 6e. cikk alkalmazandó."

6 Az 531/2012 rendeletnek „A kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlésének fenntarthatósága" címet viselő 6c. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Meghatározott és rendkívüli körülmények fennállása esetén, amennyiben valamely barangolásszolgáltató számára nem térül meg a 6a. és 6b. cikk szerinti szabályozott barangolási szolgáltatások nyújtásának összes tényleges és várható költsége az említett szolgáltatás nyújtásából származó tényleges és várható bevételéből, úgy a szóban forgó barangolásszolgáltató engedélyt kérhet arra, hogy a belföldi díjszabási modellje fenntarthatóságának biztosítása érdekében többletdíjat alkalmazzon. Kizárólag olyan mértékű többletdíj alkalmazható, amely a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások nyújtásához szükséges költségek megtérüléséhez szükséges, figyelemmel az alkalmazandó maximális nagykereskedelmi díjakra."

7 E rendelet „Szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások nyújtása" címet viselő 6e. cikkének (1) és (3) bekezdése kimondja:

„(1) A második albekezdés sérelme nélkül amennyiben egy barangolásszolgáltató többletdíjat számol fel a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások méltányos használatra vonatkozó feltételek szerinti korlátokat meghaladó használatáért, meg kell felelnie az alábbi követelményeknek (héa nélküli értékek):

[…]

(3) A barangolásszolgáltatók kínálhatnak, a barangolást végző ügyfelek pedig önszántukból választhatnak a 6a., 6b."6c. cikkben és e cikk (1) bekezdésében foglaltaktól eltérő barangolási díjszabást is, aminek eredményeként a barangolást végző ügyfelek a szabályozott barangolási szolgáltatásért más díjat fizetnek, mint amit e döntés hiányában fizetnének. A barangolásszolgáltató ezeket a barangolást végző ügyfeleket köteles emlékeztetni arra, hogy ezáltal a barangoláshoz kapcsolódó mely előnyöket veszítenek el.

A barangolásszolgáltatóknak az első albekezdés sérelme nélkül valamennyi jelenlegi és új, barangolást végző ügyfélre automatikusan a 6a. és 6b. cikkel, illetve az e cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott díjszabást kell alkalmazniuk.

A barangolást végző ügyfél bármikor kérheti a 6a., 6b., 6c. cikk és az e cikk (1) bekezdése szerinti díjszabásra való áttérést vagy az attól való eltérést. Ha a barangolást végző ügyfél önszántából úgy dönt, hogy a 6a., 6b., 6c. cikk és az e cikk (1) bekezdése szerinti díjszabásra tér át vagy attól eltér, akkor ezt az átállást a kérelem beérkezésétől számított egy munkanapon belül eszközölni kell, annak térítésmentesnek kell lennie, és nem járhat olyan feltételekkel, illetve korlátozásokkal, amelyek az előfizetésnek a barangoláshoz nem kapcsolódó elemeire vonatkoznak. Ha az előző barangolási díjszabás érvényességének kezdete óta még nem telt el egy előre meghatározott, két hónapot meg nem haladó időtartam, a barangolásszolgáltatók elhalaszthatják az átállást az említett időtartam leteltéig."

8 Az említett rendelet „Átmeneti kiskereskedelmi barangolási többletdíjak” című 6f. cikke ekképp rendelkezik:

„(1) A barangolásszolgáltatók 2016. április 30-tól 2017. június 14-ig a belföldi kiskereskedelmi áron felül többletdíjat alkalmazhatnak a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások nyújtásáért.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett időszak alatt a 6e. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”

9 Az 531/2012 rendeletnek „A barangolásos hívások és SMS-üzenetek kiskereskedelmi díjainak átláthatósága” című 14. cikke (3) bekezdése előírja:

„A barangolásszolgáltatók szerződéskötésekor kötelesek minden ügyfelüket kimerítően tájékoztatni az érvényes barangolási díjakról. Ezenkívül a díjakban bekövetkező minden változás alkalmával indokolatlan késedelem nélkül naprakész tájékoztatást kell adniuk barangolást végző ügyfeleiknek az érvényes barangolási díjakról.

A barangolásszolgáltatóknak továbbá észszerű időközönként emlékeztetőt kell küldeniük az összes olyan ügyfélnek, aki más díjszabást választott.”

Az (EU) 2015/2120 rendelet

10 A 2015/2120 rendelet (21) és (25) preambulumbekezdése kimondja:

„(21) Az [531/2012 rendelet eredeti változatában] meghatározott szakpolitikai célkitűzés szerint a barangolási és a belföldi díjszabások közötti különbségnek a nullához kell közelítenie. A belföldi és a barangolási díjak közötti különbség megszüntetésére irányuló végső cél ugyanakkor nem valósítható meg fenntartható módon a nagykereskedelmi díjak megfigyelhető szintje mellett. Ezért ez a rendelet előírja, hogy 2017. június 15-től el kell törölni a kiskereskedelmi barangolási többletdíjakat, amennyiben a nagykereskedelmi barangolási piacon jelenleg megfigyelhető problémákra sikerült megoldást találni. E tekintetben a[z Európai] Bizottságnak el kell végeznie a nagykereskedelmi barangolási piac felülvizsgálatát, és az említett felülvizsgálat eredménye alapján jogalkotási javaslatot kell előterjesztenie.

[…]

(25) Az [531/2012 rendelet eredeti változatáról] a kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlésére való zökkenőmentes áttérés biztosítása érdekében ebben a rendeletben átmeneti időszakról kell rendelkezni, amely során a barangolásszolgáltatóknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az általuk nyújtott szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokra többletdíjat alkalmazzanak. Az átmeneti rendszernek már elő kell készítenie a megközelítésben jelentkező gyökeres változást, amelynek értelmében az Unión belüli barangolás a különböző belföldi piacokon kínált belföldi díjcsomagok szerves részévé válik. Az átmeneti rendszer kiindulópontjának ezért az egyes belföldi kiskereskedelmi árakat kell venni, amelyekre az átmeneti időszakot közvetlenül megelőző időszakban alkalmazandó legmagasabb nagykereskedelmi barangolási díjakat nem meghaladó többletdíj alkalmazható. Az említett átmeneti rendszernek továbbá jelentős árcsökkentéseket is biztosítania kell az ügyfelek számára a rendelet alkalmazásának napjától kezdődően, és az – a többletdíj belföldi kiskereskedelmi árhoz történő hozzáadása esetén – semmilyen körülmények között nem eredményezhet az átmeneti időszakot közvetlenül megelőző időszakban alkalmazandó, maximális szabályozott kiskereskedelmi barangolási díjnál magasabb kiskereskedelmi barangolási díjat.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

11 A Telefónica Germany távközlési szolgáltató, amely többek között mobil távközlési szolgáltatásokat kínál O2 név alatt.

12 A 2015/2120 rendelet elfogadását követően az O2 a www.o2online.de honlapján az uniós szinten szabályozott új barangolási díjszabásra való áttérés szabályaira vonatkozó információkat tett közzé, amely díjszabás főszabály szerint a „Roam like at home” (belföldi díjszabás szerinti barangolás; a továbbiakban: BDB) felelt meg. Konkrétan, az „Általános információk” feliratú fül alatt a következő volt olvasható:

„2017. május 22-től az O2 valamennyi ügyfele áttérhet SMS-ben a szabályozott uniós barangolási díjszabásra. Ehhez küldj, légy szíves, egy SMS-t a »JA« [igen] szóval a 65544-es számra. Ezután automatikusan átállítunk a szabályozott díjszabásra. A sikeres átállításról SMS-ben értesítünk.”

13 A „Hogyan lehet áttérni a szabályozott uniós barangolási díjszabásra?” feliratú fül alatti szöveg a következőket tartalmazza:

„Alapvetően bármikor könnyedén áttérhetsz a szabályozott uniós barangolási díjszabásra az O2 alkalmazásban. 2017. május 22-től az O2 valamennyi ügyfele áttérhet SMS-ben is a szabályozott uniós barangolási díjszabásra. Ehhez küldj, légy szíves, egy SMS-t a »JA« [igen] szóval a 65544-es számra. Ezután automatikusan átállítunk a szabályozott díjszabásra. A sikeres átállításról SMS-ben értesítünk.

Ha már jelenleg is szabályozott uniós barangolási díjcsomaggal (»Roaming Basic«-kel [alaproaming], illetve »Weltzonenpack«-kal [világzóna csomag] vagy »Mobiles Internet Ausland«-dal [külföldi mobilinternet]) rendelkezel, 2017. június 15-ig átállítunk, anélkül, hogy ehhez bármit tenned kellene. Jelenlegi szabályozott barangolási díjszabásodat ez esetben automatikusan az új szabályozott uniós barangolási díjszabássá alakítjuk át, 2017. június 15-től tehát díjcsomagodat belföldi feltételek mellett használhatod (beszélgetésre, SMS-ezésre és internetezésre) más uniós tagállamokban is.”

14 A Bundesverband szerint az új szabályozott barangolási díjszabásnak az O2 honlapján szereplő szabályai lényegében azt követelik meg az O2-nek a 2017. június 15. előtt a szabályozott díjszabástól eltérő barangolási díjcsomaggal (a továbbiakban: másik díjszabás vagy alternatív díjszabás) rendelkező ügyfeleitől, hogy egy SMS küldésével és/vagy az O2 informatikai alkalmazásának segítségével egyedi nyilatkozatot tegyenek annak érdekében, hogy részesülhessenek az új szabályozott barangolási díjszabás kedvezményében, különösen pedig a BDB-ben. A Bundesverband, mivel úgy ítélte meg, hogy ez a gyakorlat ellentétes az 531/2012 rendelet 6a. cikkével és 6e. cikkének (3) bekezdésével, e gyakorlat megszüntetésére irányuló keresetet nyújtott be a Landgericht München I-hez (müncheni I. sz. regionális bíróság, Németország).

15 E keresetben a Bundesverband azt állítja, hogy e rendelkezések értelmében a BDB-t az említett rendelet hatálybalépésének időpontjától, azaz 2017. június 15-től automatikusan minden fogyasztóra alkalmazni kell. Az O2 tehát köteles úgy eljárni, hogy valamennyi ügyfele részesülhessen a BDB kedvezményében, függetlenül attól, hogy korábban az alternatív tarifát választották-e, vagy sem. Következésképpen az O2 nem követelheti a más díjcsomaggal rendelkező ügyfeleitől, hogy kinyilvánítsák a díjszabás változtatására irányuló akaratukat ahhoz, hogy részesülhessenek a BDB kedvezményében.

16 A Telefónica Germany ezzel szemben azt állítja, hogy az 531/2012 rendelet alkalmazásában kétfajta barangolási díjszabást kell megkülönböztetni, nevezetesen a szabályozott díjszabást és az „alternatív” díjszabást. A szabályozott díjszabás egy standard díjszabás, amelyre főszabály szerint nem alkalmazhatók többletdíjak a belföldi kiskereskedelmi díjszabáson felül, míg az alternatív díjszabás a belföldi kiskereskedelmi díjszabástól eltérő feltételeket írhat elő. A Telefónica Germany szerint e rendelet azt követeli meg, hogy azok az ügyfelek részesüljenek automatikusan a BDB kedvezményében,

akik már 2017. június 15. előtt a szabályozott díjszabás alá tartoztak. Ezzel szemben ugyanezen rendelet 6e. cikkének (3) bekezdése értelmében a BDB-re történő automatikus áttérés nem vonatkozik azokra az ügyfelekre, akik 2017. június 15-én az alternatív díjszabás alá tartoztak.

17 A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy az a kérdés, hogy 2017. június 15-től kezdődően az új szabályozott díjszabást automatikusan valamennyi ügyfélre kell-e alkalmazni, meghatározó az alapjogvita megoldása szempontjából, annál is inkább, mert a 2017. június 15-i határidőt követően az O2 nem biztosította e díjszabás kedvezményét minden olyan ügyfele számára, aki az alternatív díjszabás alá tartozott.

18 E körülmények között a Landgericht München I (müncheni I. sz. regionális bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az 531/2012/EU rendelet 6a. cikkét és 6e. cikkének (3) bekezdését, hogy a mobilhírközlési szolgáltatók 2017. június 15-től minden ügyfélre automatikusan az 531/2012/EU rendelet 6a. cikke szerinti szabályozott díjszabást kötelesek alkalmazni függetlenül attól, hogy az említett időpontig ezen ügyfelek szabályozott díjszabással vagy speciális, úgynevezett alternatív barangolási díjszabással rendelkeztek-e?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

19 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy úgy kell-e értelmezni az 531/2012 rendelet 6a. cikkét és 6e. cikkének (3) bekezdését, hogy az e rendelet 6a. cikkében szereplő új szabályozott barangolási díjszabást 2017. június 15-i hatállyal nem csak azokra az ügyfelekre kell automatikusan alkalmazni, akik már a szabályozott díjszabás alá tartoztak, hanem azokra is, akik eddig az időpontig egy más díjszabást választottak.

20 E kérdés megválaszolásához emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2019. október 3-i Wasserleitungsverband Nördliches Burgenland és társai ítélet, C-197/18, EU:C:2019:824, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

21 Először is azt kell megállapítani, hogy az 531/2012 rendelet 6a. cikkének megfogalmazásából az következik, hogy a BDB-re való áttérést 2017. június 15-i hatállyal általános jelleggel a valamely tagállamban „barangolást végző ügyfelekre” vonatkozóan kell végrehajtani, és e rendelkezés nem tartalmaz az e „barangolást végző ügyfelekkel” kapcsolatos kivételeket vagy fenntartásokat, és még kevésbé az azon kérdéssel kapcsolatos fenntartásokat, hogy ezen ügyfelek ezen időpontig más díjszabás alá tartoztak-e. Az 531/2012 rendelet 6a. cikkében szereplő egyedüli fenntartások e rendelet „Méltányos használat” című 6b. cikkéből, valamint „A kiskereskedelmi barangolási többletdíjak eltörlésének fenntarthatósága” című 6c. cikkéből következnek, amelyek azokat a kereteket határozzák meg, amelyen belül a barangolásszolgáltatók a BDB méltányos használatára vonatkozó feltételeket alkalmazhatják, illetve kivételes jelleggel barangolási többletdíjakat számíthatnak fel.

22 Ezenfelül a szabályozott barangolási díjszabásra való áttérés minden ügyfélre vonatkozó automatikus jellegét az 531/2012 rendelet 6e. cikke (3) bekezdése rendelkezéseinek megfogalmazása is megerősíti.

23 Egyfelől ugyanis e rendelkezés első albekezdése értelmében a barangolásszolgáltatók „kínálhatnak”, a barangolást végző ügyfelek pedig „önszántukból választhatnak a 6a., 6b., 6c. cikkben […] foglaltaktól eltérő barangolási díjszabást is, aminek eredményeként […] más díjat fizetnek, mint amit e döntés hiányában fizetnének”. Az 531/2012 rendelet 6e. cikkének (3) bekezdése tehát egy olyan eltérési rendszert *(opt-out)* vezet be, amely szerint – lényegében –, ha egy ügyfél nem kíván élni a BDB

lehetőségével, azt kifejezetten ki kell nyilvánítania. Ezt az értelmezést e rendelkezés első albekezdésének utolsó mondata is megerősíti, amely előírja, hogy „[a] barangolásszolgáltató ezeket a barangolást végző ügyfeleket köteles emlékeztetni arra, hogy ezáltal a barangoláshoz kapcsolódó mely előnyöket veszítik el[, ha ezen utóbbiaknak az e rendelet 6a., 6b. és 6c. cikkének megfelelően rögzített díjszabástól eltérő díjszabást kellene választaniuk].” Egyébiránt ugyanezen rendelkezés szövege nem rögzíti az alkalmazására vonatkozó időbeli keretet, amiből az a következtetés vonható le, hogy egy ilyen *opt-out* választásra a 2017. június 15-i határidő előtt is sor kerülhetett. Ennek megfelelően annak érdekében, hogy erre a választásra már ezen időpont előtt is sor kerülhessen, illetve hogy a másik díjszabást ezen időpontot követően meg lehessen tartani, a barangolásszolgáltatóknak ezen időpont előtt fel kellett venniük a kapcsolatot az érintett ügyfelekkel a célból, hogy megkérdezzék, meg akarják-e tartani a másik díjszabást, emlékeztetve őket arra, hogy „a barangoláshoz kapcsolódó mely előnyöket veszítik el” ezzel a választással. E szabály értelmében, ha egy ügyfél nemleges választ adott, vagy nem válaszolt, automatikusan a BDB díjszabás alá sorolták.

24 Másfelől, az 531/2012 rendelet 6e. cikke (3) bekezdésének második albekezdése megerősíti, hogy a „barangolásszolgáltatóknak […] valamennyi jelenlegi és új, barangolást végző ügyfélre automatikusan a [szabályozott barangolási] díjszabást kell alkalmazniuk”. Következésképpen az a tény, hogy ez az automatikus alkalmazás félreérthetetlenül „valamennyi […] ügyfélre” vonatkozik, azok kategóriájától vagy azon díjszabástól függetlenül, amely alá addig tartoztak. Ebben az értelemben e második bekezdés bevezető mondatrésze („az első albekezdés sérelme nélkül”) annak hangsúlyozására szolgál, hogy a másik tarifát továbbra is lehet kínálni a BDB díjszabás hatálybalépését követően is, feltéve, hogy az említett rendelet 6e. cikke (3) bekezdésének első albekezdése szerinti feltételek teljesülnek, különösen pedig az, hogy az ügyfél e díjszabást „önszánt[á]ból választ[otta]”.

25 Másodsorban, ami az 531/2012 rendelet 6a. cikkének és 6e. cikke (3) bekezdésének szövegkörnyezetét illeti, meg kell állapítani, hogy e rendelkezéseket a 2015/2120 rendelet illesztette be a kiskereskedelmi barangolási többletdíjaknak az Unión belüli eltörlése céljából.

26 Amint ugyanis az a 2015/2120 rendelet (21) preambulumbekezdéséből is következik, az uniós jogalkotó megállapította, hogy – a nagykereskedelmi díjak megfigyelhető szintjére tekintettel – a barangolási és a belföldi díjszabások közötti különbség megszüntetése, amely az 531/2012 rendelet végső célja, amint azt e rendelet eredeti változata (3) preambulumbekezdése kimondja, amely cél nem volt megvalósítható fenntartható módon, amely okból az a döntés született, hogy 2017. június 15-től el kell törölni a kiskereskedelmi barangolási többletdíjakat.

27 ABDB-re történő ezen áttérés automatikus jellege a 2015/2120 rendelet (25) preambulumbekezdéséből is kitűnik, amely egy „átmeneti időszakot” ír elő, amelynek során „a barangolásszolgáltatóknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az általuk nyújtott szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokra többletdíjat alkalmazzanak”, anélkül azonban, hogy a másik díjszabásra, vagy annak a lehetőségére utalna, hogy a BDB alkalmazását az ügyfeleknek a szolgáltatókhoz címzett vonatkozó nyilatkozata alá rendelje.

28 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az 531/2012 rendelet eredeti változat nyilvánvalóan egy maximális kiskereskedelmi árnak az „eurotarifának” nevezett szabályozott díjszabás uniós szinten történő rögzítésére irányult, és előírta, hogy azt 2012. július 1-jétől kezdődően minden létező barangolást végző ügyfélre alkalmazni kell, azon ügyfelek kivételével, akik önszántukból olyan barangolási díjszabást választottak, amelybe e döntés hiányában sorolták volna őket. Ezt tanúsítja az 531/2012 rendelet eredeti változatának (48) és (77) preambulumbekezdése, az „euro-hangtarifát” illetően ugyanezen rendelet 8. cikkének (2) és (3) bekezdése, az „euro-SMS tarifát” illetően e rendelet 10. cikkének (2) és (4) bekezdése, és az „euro-adattarifát” illetően az említett rendelet 13. cikkének (2) és (3) bekezdése.

29 Mindazonáltal az 531/2012 rendelet eredeti változatának ezen, az eurotarifa alkalmazására vonatkozó összes rendelkezését nem csak hatályon kívül helyezték, hanem azok egy olyan eltérő *ratio legisnek* feleltek meg, amely szerint az ügyfél olyan díjszabást is választhatott, amely alacsonyabb volt, mint az eurotarifa. Ennek megfelelően az 531/2012 rendelet eredeti változata – többek között – 13. cikkének (3) bekezdése az „euro-adattarifánál igazolhatóan [helyesen: nyilvánvalóan] alacsonyabb díjszabásra" utal.

30 Ezzel szemben a BDB esetében főszabály szerint kizárt a másik uniós barangolási díjszabás és a szabályozott barangolási díjszabás közötti árkülönbözet.

31 Következésképpen, nem zárva ki azt a lehetőséget, hogy a BDB-re történő automatikus áttérés a barangolási szerződés esetleges átfogalmazásának ténye miatt bizonyos esetekben azzal a következményekkel járt, hogy visszavontak az ügyfél egyéni szükségleteihez kapcsolódó egyes kedvezményeket, az uniós jogalkotónak félreérthetetlenül az volt a célja, hogy valamennyi ügyfél tekintetében a BDB-re való automatikus áttérést részesítse előnyben.

32 Harmadsorban, ezt az értelmezést az 531/2012 rendelet által követett célkitűzés is megerősíti, amely – amint az 1. cikkének (2) bekezdéséből, illetve a 2015/2120 rendelet (21) preambulumbekezdéséből következik – arra irányul, hogy létrejöjjön a „mobilhírközlési szolgáltatások belső piaca, és végül teljesen megszűnjön a nemzeti és a barangolási tarifák közötti különbségtétel". Következésképpen, bár a BDB-re az összes barangolást végző ügyfél tekintetében történő automatikus áttérés tökéletesen összhangban van ezzel a célkitűzéssel, a BDB kifejezett akaratnyilvánítás által aktiválásának *(opt-in)* követelménye viszont azzal a kockázattal jár, hogy ellentétes lehet e célkitűzéssel azokban a helyzetekben, ahol a másik díjszabás magasabb a belföldi díjszabásnál.

33 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az *opt-in* és az *opt-out* rendszerek azonos kellemetlenségeket okoznak az ügyfeleknek, mivel mindkettőnek az a lényege, hogy hogy felhívják az ügyfeleket arra, hogy kinyilvánítsák akaratukat a barangolásszolgáltató felé. Mindazonáltal az uniós jogalkotó úgy ítélte meg, hogy a BDB-re való automatikus áttérés rendszere az a rendszer, amely elsősorban azon tény okán, hogy az eltérésen alapuló rendszerben *(opt-out)* a hallgatás a BDB elfogadását jelenti, a leghatékonyabb módon teszi lehetővé az 531/2012 rendelet által követett célkitűzés elérését, amelynek lényege a mobilhírközlési szolgáltatások belső piacának létrehozása a nemzeti és a barangolási tarifák közötti különbségtétel nélkül.

34 A fenti megfontolásokra figyelemmel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 531/2012 rendelet 6a. cikkét és 6e. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy 2017. június 15-től kezdődően a barangolásszolgáltatók kötelesek voltak arra, hogy a többek között az e rendelet 6a. cikkében előírt szabályozott barangolási díjszabást automatikusan alkalmazzák minden ügyfelük tekintetében, függetlenül attól, hogy ezen ügyfelek előzőleg szabályozott barangolási díjszabást vagy egy másik, szabályozott barangolási díjszabástól eltérő díjszabást választottak, kivéve ha ezen ügyfelek a 2017. június 15-i határidőt megelőzően kifejezetten kinyilvánították, hogy egy ilyen másik díjszabást választanak az említett rendelet 6e. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében e tekintetben előírt eljárásnak megfelelően.

A költségekről

35 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított, az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló, 2012. június 13-i 531/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 6a. cikkét és 6e. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy 2017. június 15-től kezdődően a barangolásszolgáltatók kötelesek voltak arra, hogy a többek között az e rendelet 6a. cikkében előírt szabályozott barangolási díjszabást automatikusan alkalmazzák minden ügyfelük tekintetében, függetlenül attól, hogy ezen ügyfelek előzőleg szabályozott barangolási díjszabást vagy egy másik, szabályozott barangolási díjszabástól eltérő díjszabást választottak, kivéve ha ezen ügyfelek a 2017. június 15-i határidőt megelőzően kifejezetten kinyilvánították, hogy egy ilyen másik díjszabást választanak az említett rendelet 6e. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében e tekintetben előírt eljárásnak megfelelően.

Aláírások